

[Aksel Larsen.]

over træ og skibe og forresten også over forskellige metaller og andre krigsvigtige genstande, men Danmark er nu heller ikke så økonomisk dårligt stillet. Hvis Danmark ville udnytte sine naturlige økonomiske ressourcer og skaffe sig nogenlunde anstændige priser for de landbrugsvarer, Danmark sender til England, havde vi ingen valutavanskeligheder, eller så var de i hvert fald betydelig mindre, end de er nu. Jeg synes, at det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard skulle tænke over dette, for det er bl. a. med det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaards stemme, at handelsaftalen med England er blevet sluttet og opretholdt, til trods for at den er så åbenbart ugunstig.

Endelig til slut en enkelt bemærkning til retsforbundet. Jeg har naturligvis ikke ventet andet end, at retsforbundet skulle give sin fulde tilslutning til de forslag, der behandles her. Man kan nemlig ikke vente noget andet af retsforbundet. Retsforbundets grundlæggende, principielle synspunkt er det, at staten og staterne overhovedet ikke skal blande sig i erhvervslivet på nogen som helst måde. Det er udfra dette grundlæggende princip, at retsforbundet har stemt for Marshallplanen, som i allerhøjeste grad betyder en indblanding fra statens og staternes side i erhvervslivet. Jeg forstår altså, at det også er på grund af dette retsforbundets princip om erhvervslivets absolutte frihed, at det ærede medlem hr. Viggo Starcke kan give sin fulde tilslutning til den betalingsunion, der ordnes af de europæiske regeringer og dog i høj grad vedrører erhvervslivet.

Udenrigsministeren (Ole Bjørn Kraft):

Jeg takker ordførerne for de demokratiske partier, der har givet tilslutning til det af mig forelagte forslag. De udtalelser, der er fremkommet, giver jo ikke anledning til mange bemærkninger fra min side. Desuden vil naturligvis den højtærede finansminister efter mig beskæftige sig med nogle af de specielle økonomiske problemer, som er blevet fremdraget under denne debat.

Jeg vil gerne sige til det ærede medlem hr. Kristen Amby, at jeg deler ganske de synspunkter, som det ærede medlem har fremsat i sin tale, hvor han fremhæver, at uligevægt fremkommer ved, at landbrugsvarer og råstoffer ikke i nær samme omfang som færdigvarer, f. eks. tekstilvarer, er underkastet liberalisering. Regeringen deler denne opfattelse, og urimeligheden heri har også stedse fra dansk side været understreget. Jeg kan meddele det ærede medlem, at

vor repræsentant under de forhandlinger, der i morgen og i overmorgen skal finde sted i Paris, den nyudnævnte ambassadør, minister Wærum, har udtrykkelige instrukser fra regeringen om under de kommende forhandlinger — og det kan jeg også sige til det ærede medlem hr. H. C. Hansen — at drage landbrugets varer i forgrunden og søge at få skubbet dem længere frem på liberaliseringslisten, end det hidtil har været tilfældet, for det er ganske klart, at her er en fuldt berettiget interesse at varetage fra Danmarks side, og vi vil gøre vor indflydelse gældende på dette område i så høj grad som overhovedet muligt.

Jeg kan også give tilslutning til den skilddring, som det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard gav af landets økonomiske situation. Jeg synes, der var overmåde meget rigtigt i det ærede medlems fremstilling, at Danmark måske er det land, der rammes hårdest af den oprustning, som nu finder sted. Vi kan desværre ikke indrette verden, som vi gerne vil. Vi bliver nødt til at tage hensyn til de begivenheder, som finder sted, men givet er det naturligvis, at hvis den ulykkelige krig i Korea ikke var kommet, og hvis spændingen mellem Øst og Vest ikke var vokset, således at en forøgelse af landenes forsvar ikke var blevet en nødvendighed, ville den ordening, som her er blevet truffet, have haft større mulighed for at give det ønskede resultat, end tilfældet er. Jeg er også enig med det ærede medlem i, at det ville være betimeligt, at Danmark, hvis spørgsmålet igen kan rejses, peger på rimeligheden af, at vi bliver delagtige ved oprettelsen af nye *initial positions*. Dertil kan jeg føje den bemærkning, at jeg tror, vore muligheder herfor i allerhøjeste grad vil være bestemt af den økonomiske politik, landet vil føre, og af, om man vil anerkende i de andre lande, at vi her gør den indsats for at forbedre vor betalingsbalance og vor økonomiske situation, som man finder rimelig, eller mener, at vi i for høj grad lader tingene skøtte sig selv. Derfor er dette spørgsmål nøje sammenhængende med vore bestræbelser for at bringe landets økonomiske sundhed frem.

Der er altid i, hvad det ærede medlem hr. Viggo Starcke siger, en lille pudsighed, som vi kan more os over. Det var der også denne gang, da det ærede medlem spurgte, om seks måneder var det samme som uførtøvet. Nu skal udtrykket „uførtøvet“ utvivlsomt tages cum grano salis, men der er den forskel mellem denne overenskomst og andre overenskomster af international karakter, at denne trådte i kraft øjeblikkeligt,